

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 31. august 2010

Sag 259/2008

(1. afdeling)

A

(advokat Jørn Frøhlich)

mod

Skatteministeriet

(kammeradvokaten ved advokat Anders Vangsø Mortensen)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 24. afdeling den 26. juni 2008.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Torben Melchior, Lene Pagter Kristensen, Niels Grubbe, Marianne Højgaard Pedersen og Michael Rekling.

Påstande

Appellanten, A, har gentaget sin påstand.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået stadfæstelse.

A2 har den 1. juli 2010 hævet sin anke til Højesteret.

Højesterets begrundelse og resultat

Den 27. februar 1998 modtog A brev fra skattemyndighederne om, at man agtede at forhøje hendes skatteansættelse for indkomståret 1996 i anledning bl. a. af et ulovligt anpartshaverlån i det selskab, som hun havde været medejer af, og som da var under konkurs. Brevet blev sendt til den adresse i USA, som hun havde opgivet til folkeregistret, da hun fraflyttede Danmark. Hendes daværende ægtefælle gjorde ved brev af 12. marts 1998 på begge ægtefællers vegne indsigelse med henvisning til, at anpartshaverlånet ifølge det reviderede årsregnskab var fuldt indfriet. Kort herefter flyttede de videre til Norge uden at oplyse deres nye adresse til

de danske myndigheder. Hun modtog derfor hverken det brev fra skattemyndighederne, hvori den ændrede skatteansættelse som følge af det ulovlige anpartshaverlån blev meddelt, eller årsopgørelsen for 1996, der begge blev returneret til skattemyndighederne. Efter at hun flyttede til Danmark igen i juni 2003, blev hun den 5. juli 2004 tilsagt til udlægsforretning vedrørende bl.a. skatterestance for 1996, og hendes revisor anmodede herefter den 14. september 2004 skattemyndighederne om genoptagelse.

Genoptagelsesansøgningen er således først fremsat over 7 år efter udløbet af det pågældende skatteår. A modtog ikke i denne periode underretning om sagens udfald. Hun må have været klar over, at den manglende underretning kunne skyldes, at skattemyndighederne ikke kendte hendes nye adresse, og at myndighederne meget muligt havde fastholdt den varslede ansættelse.

Under disse omstændigheder finder Højesteret, at der må kræves et sikkert bevis for, at der ikke var grundlag for skatteansættelsen som følge af det ulovlige anpartshaverlån. A har under sagen om genoptagelse gjort gældende, at anpartshaverlånet var fuldt indfriet ved nærmere angivne betalinger. Højesteret tiltræder, at et sikkert bevis herfor ikke er ført. Der foreligger derfor ikke særlige omstændigheder, som gør det urimeligt at opretholde ansættelsen, jf. herved forarbejderne til den dagældende skattestyrelseslovs § 35, stk. 1, nr. 8, (Folketingstidende 2002-03, tillæg A, L 175, side 4597 og side 4609), der er citeret i landsrettens dom. Det var således med rette, at skattemyndighederne afslog at genoptage As skatteansættelse for 1996.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Ved fastsættelsen af sagsomkostninger er der taget hensyn til, at A2 er pålagt at betale en del af sagens omkostninger for Højesteret.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 25.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgørelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.